

בעזרת ה' יתברך

אברוך שלא עשני גוי

בין ישראל לעמים על-פי החסידות

24 **פרק שלישי**
חסד לאומים חטאת - למה גוי טוב לעולם לא יהיה
יהודי?

32 **פרק רביעי**
אז מיהו יהודי - תכלס' מה מיוחד ביהודים?

38 **פרק חמישי**
לא יכול להפרד מה' - איפה ניתן לפגוש את ייחודו של
היהודי?

44 **פרק שישי**
כמו נר - למה ההבדלה בין יהודי לגוי כל כך חשובה?
ואיך זה נוגע אלינו?

תוכן העניינים ותקציר:

6 **הקדמה**
למה בכלל לכתוב חוברת על גזענות?

12 **פרק ראשון**
להתחיל מהסוף - לא ניתן לסלף, ההבדלה בין יהודי
לגוי מפורשת בתורה!

18 **פרק שני**
ולחזור להתחלה - בואו נפריד את הדין על הגזענות,
מהדין על האלימות ועל דרך ההתמודדות עם האוייב -
כמובן שנשמח לדון, אבל לא בחוברת זו.

למעיינים:

חוברת זו נכתבה, כדי לנסות ל'השיב אל הלב' את נושא ההבדלה בין היהודים לגוים שבאופן טבעי הוא 'קשה לעיכול', לתת 'טעם חסידי' ולהמתיק את המרירות הנלווית למאבקים בנושא.

ניסינו ככל הניתן ובעזרת השי"ת כמה שיותר לקחת את דברי החסידות העמוקים ולהנגישם בשפה פשוטה וקלילה מבלי לחטוא לאמת ו'לסבן' את עצמנו.

למי שרוצה להרחיב בנושא להלן רשימת המקורות העיקריים שעליהם מבוססים הפרקים בחוברת. תניא ח"א סוף פרק א' ("חסד לאומים חטאת"). תניא ח"א פרק יט - ("כמו נר"). קונטרס ומעיין (לרבי הרש"ב) מאמר י', תניא ח"א פרק כ"ד - ("לא יכול להיפרד מה"). תניא אגרת התשובה פ"ו ("אז מיהו יהודי"). ניתן להוסיף את פרק ל"ו בתניא, שעוסק בנושא 'אור לגויים' שלא זכינו לצערנו לכתוב עליו.

מן הראוי להודות לכל הרבנים והחברים שהיו שותפים בבירור הרעיונות, בהגהת החוברת, ולכל השותפים במאבק על מלכות ישראל.

חובה ממש להודות לכל היהודים הפשוטים שעוררו בנו את הצורך לעסוק ולכתוב בנושא.

וחיבה יתרה לכל היהודים שעוסקים בהפצת המצווה הקדושה של 'עבודה עברית'. אשריכם!!!

במדינה יהודית אחת בעולם, ומדינה יהודית צריכה רוב יהודי. ומכאן מתחיל רצף הבעיות: הבעיה הדמוגרפית, הסתננות סודנית, עובדים זרים וחוק השבות. אבל מדינה ששומרת על רוב יהודי היא מדינה גזענית, ובעולם של היום - אחרי מלחמת העולם השניה בכלל לא נעים להיות גזעני. מדינת ישראל עצמה לא כך כן יודעת איך להתמודד עם ניגוד האינטרסים הזה. כך יוצא לדוגמא, שבמדינה שקמה בזכות חלוצי ה'עבודה עברית' קריאה לעבודה עברית נחשבת עברה פלילית של הסתה לגזענות. ובעוד שאסור על פי החוק להגיד את צמד המילים 'האויב הערבי', המדינה מתקשה להסביר בבג"ץ מדוע רק ערבים עוברים בדיקה בטחונת בנתב"ג.

המצב היום הוא שבעיית ההשתלבות של הערבים בתוכנו נהייתה מסוכנת לעתיד המדינה היהודית הרבה יותר מהבעיה הביטחונית

הקדמה

גזענות - מיותר לדבר על נושא כל כך רגיש. ישנם צדדים הרבה יותר יפים ונחמדים ביהדות...

לכאורה מיותר לדבר על נושא כה רגיש. רק שבעים שנה אחרי השואה כל מה שקשור לגזענות מעורר אסוציאציות מאד לא נעימות, אפילו מאד לא נעימות. כל פתיחה של הפצע הכאוב הזה גוררת אחריה את כל הטראומות שהיא נושאת בחובה, ומעוררת את כל השדים שיִשְׁנוּ-זה מכבר.

ובכל זאת - כנראה שאין ברירה, כי על גלְדֵי הפצע הזה צמחו כל הבעיות והסכנות שמאיימות על חיי העם היהודי בארץ הקודש. כמעט לכולם ברור שיש צורך

המצב הוא שכיום בעיית ההשתלבות של הערבים נהייתה מסוכנת למדינה היהודית הרבה יותר מהבעיה הבטחונית, הם גרים בכל מקום, עובדים בכל מקום, מצביעים בבחירות ואפילו מתחתנים עם יהודים. ערבים אלו כמובן אינם בעד שמירת שבת ממלכתית, הם גם בעד שינוי ההמנון שהרי הם אזרחים במדינה הזאת ונפשם אינה 'נפש יהודי הומיה'. ובודאי שהם לא מכירים בזכות היסטורית של עם ישראל על ארץ ישראל. ככל שהם יהיו רבים יותר, הצביון היהודי יטושטש ואז זו כבר לא תהיה מדינה יהודית. גם הפיתרון של נסיגה משטחי יו"ש - אינו יעיל, שהרי גם בתוך הקו הירוק ישנם לא מעט ערבים והם גם כבר לא מרוכזים בגושים.

יותר ויותר אנשים מבינים היום, שישנם רק שתי ברירות: אם יהדות אז גזענות, ואם לא גזענות צריך לוותר גם על היהדות.

-מצמרר!!!

אז מה ההבדל בינינו לבין הנאצים? נכון, שהם השתמשו בתאי גזים ואנחנו רק מציעים לשלול להם את האזרחות. אבל בתכלס' הכל אותו דבר - הבדלה בין אדם לאדם רק על פי מוצאו - היא מדינת אפרטהייד כמו שאחמד טיבי אומר.

כמו כל בעיה, אנחנו באופן אינסטינקטיבי מעדיפים להדחיק אותה. "בינתיים נעשה חלוקת שטחים ונדחה את הבעיה בעוד עשר שנים". "קודם כל

כמו כל הדחקה ההדחקה של השאלה הזאת עולה לנו ביוקר. כמובן שהבעיה אינה נעלמת היא פשוט תצוף בעוד כמה שנים.

נאחד את עצמנו ואז נטפל במה שסביבנו". אבל כמו כל הדחקה, גם ההדחקה הזאת עולה לנו ביוקר. כמובן שהבעיה איננה נעלמת - היא פשוט תצוף עוד כמה שנים, כאשר כבר לא יהיה כיצד להתמודד איתה. כאשר הערבים כבר יהיו בתוך הממשלה, וערביי הגליל יהיו יותר מיהודי חיפה.

כל זה נכון גם לגבי מדינת ישראל. אבל זה הרבה הרבה יותר נכון כלפי אלו שחולמים על גאולה שלמה, על מלכות ישראל ועל מדינה שפועלת על פי התורה. למימוש חלום זה כשלב ראשון צריכה להיות לנו אמירה ופיתרון אמיתי לכל מגוון הבעיות הבטחוניות והלאומיות, והצעד הראשון צריך להיות אמירה ברורה האם באמת אנחנו מתכננים לגרש את הערבים או שיש לנו פיתרון מוצע אחר?

אז מה תגיד לבת שלך שרוצה להתחתן עם הערבי הנחמד מהסופר?

מה תגיד לשכן מהרחוב שאינו מבין למה ד"ר יוסוף רופא השיניים לא יוכל להצביע בבחירות?

והכי הכי חשוב. מה תגיד לעצמך כשתשמע לחישה בלב שלך שאומרת: 'אז מה בסוף ההבדל בינינו לבין הנאצים?'

בחסידות, כמו בחסידות, התשובה תמיד מתחילה בהתבוננות. כשמבינים משהו טוב - גם הלב נמשך אחריו. רק כאשר מטפלים בפצע ביסודיות כמו שצריך - אז ישנה רפואה לנפש. וגם כאן, רק כאשר נעמוד על הנקודה העלומה הזאת שמאחדת את כל היהודים, וגם מבדילה בין כל יהודי לכל גוי - נמצא רפואה לבעיה היהודית שרוזפת אותנו כל הזמן. ואז... נוכל גם סוף סוף להיות אור לגויים.

הראשונה שההבדלה בין היהודים לגויים באה לידי ביטוי מוחשי היתה במכות מצרים, מעט אחרי פרוץ האנטישמיות, אז משה נצטווה על ידי ה' להודיע לפרעה "ושמתי פְּדוּת בין עמי ובין עמך".

קצת אחרי מתן תורה - בפרשת משפטים מצווה ה' את בני ישראל: כשתגיעו לארץ ישראל אל תשאירו

במקרה שלנו נקודת הסוף היא שהיהדות היא גזענית. נקודה.

אף אחד מהגויים בארץ מכיוון שהם עלולים להחטיא אתכם. או בלשון התנ"ך "לא ישבו בארצך, כן יחטיאו אותך לי" (שמות כג, לב). ובפרשת כי תשא מזהירה התורה "פן תכרות ברית ליושב הארץ... ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלוהיהן". חכמי המשנה והתלמוד כל כך החמירו באיסור זה עד כדי שאסרו לאכול מתבשיל שבישל גוי בשל החשש שההתקרבות לגויים תביא למצב של נישואין בין העמים.

פרק א' - להתחיל מהסוף

כשנמצאים במבוך, הדרך הכי קלה לצאת ממנו היא קודם כל לסמן את היעד. ואז פשוט להתחיל מהסוף את כל הדרך חזרה.

במקרה שלנו נקודת הסוף היא שהיהדות היא דת גזענית, גם אלו שיתאמצו הרבה על מנת לפרש את התורה בצורה אחרת יתקשו להסתדר עם המקורות. הגזענות של היהדות מתחילה כבר עם הולדתו של יצחק. כשה' מצווה את אברהם לגרש את ישמעאל ואת אימו הגר. 'כי ביצחק יקרא לך זרע'. אבל הפעם

גם הרמב"ם - 'גדול השכלתנים' מאד נחרץ בספרו משנה תורה: "כל הבועל גויה בין דרך זנות בין דרך חתנות... אם פגעו בו קנאים והרגוהו הרי אלו משובחים וזריזים... עוון זה אף על פי שאין בו מיתת בית דין אל יהי קל בעיניך אלא שיש בו הפסד שאין בכל העריות

כמותו... **ודבר זה גורם להדבק בגויים שהבדילנו הקדוש ברוך הוא מהם** ולשוב מאחרי ה' ולמעול בו" (הלכות איסורי ביאה

פרק יב). בנוסף התורה מצווה שאסור ליתן לגוי חניה בארץ. אלא אם כן הוא מקבל עליו מס ועבדות - שנועדו להבטיח את הריבונות היהודית לארץ "והעבדות הוא שיהיו נבזים ושפלים למטה, ולא ירימו ראש בישראל אלא יהיו כבושים תחת ידם" (רמב"ם הלכות מלכים פרק ו).

הרמב"ם:
"ודבר זה גורם להדבק בגויים שהבדילנו הקב"ה מהם.

פעם היה ויכוח באחד הקיבוצים בעקבות הוצאת הספר 'תורת המלך' העוסק בדיני נפשות בין ישראל לעמים. הנוכחים תקפו את הספר, ואמרו שהיהדות היא דת מוסר ושלום וודאי שאין זו עמדת היהדות. ואז קם אחד הנוכחים - דתי לשעבר, ואמר תדעו לכם אני הייתי דתי ואני יודע שהם - מחברי הספר - צודקים. **באמת זוהי עמדת היהדות, כזו היא היהדות 'חשוכה, קנאית, ופרימיטיבית'**. זה באמת קשה, קשה מאד להגיז שלא אחרי שכל יהודי מברך בכל בוקר שתי ברכות: "שלא עשני גוי" ו"אשר בחר בנו מכל העמים". הלכות אלו

אינם חוקים בלא טעם. אכן, בשביל לשמור על ריבונות יהודית בארץ הם נצרכות ומוכרחות.

באמת זוהי עמדת היהדות. נכה היא היהדות. חשוכה, קנאית, ופרימיטיבית!!!

אבל בכל זאת למה צריך את כל הגזענות הזאת? ומדוע באמת התורה היא דת של לאום, שאלוקים בוחר לו עם ספציפי ונותן רק לו תורה.

ומה עם כל השאר? אין פה ניסיון להפוך את הגלגל. ולקבוע דת חדשה. אלא להתחיל מהסוף ולנסות להבין למה באמת התורה היא דת כזאת 'גזענית', חשוכה, ופרימיטיבית'.

חשוב!

האם היית רוצה שביתך תתחתן עם ערבי?

מדוע?

הרי הוא בנאדם בדיוק כמונו.

ורגע לפני שחוזרים להתחלה. בסוף כולנו גזענים. חשוב! האם היית רוצה שביתך תתחתן עם ערבי? ומדוע לא? מה רע, הרי הוא בנאדם בדיוק כמונו... הרי גם הוא נברא בצלם א-לוקים...

אז אם אכן הגעת למסקנה שגם אתה גזעני - לפחות קצת - אז אולי כדאי לך להבין לפחות למה...

פרק ב' - ולחזור להתחלה

לפני שמתחילים לצלול בדיון מעמיק, צריך לנפות ולבדוק עם איזה טענות צריך להתמודד ברצינות, ומתי סתם מבלבלים אותנו בדמגוגיות זולות.

זה לא סוד, לכל אחד בעולם יש אינטרסים. והאינטרסים לפעמים מתנגשים. לרוב המציאות לא מאפשרת גם את מה שאני רוצה וגם את מה שהאחר רוצה. מה קורה כאשר יש התנגשות בין אינטרסים? בדרך כלל, אם מדובר בעקרונות לא כל כך חשובים אז

זה לא סוד, לכל אחד
בעולם יש אינטרסים...

ואינטרסים לפעמים
מתנגשים.

מחליטים להתפשר. ואם מדובר בעקרונות חשובים - אז אין מנוס מלריב עליהם.

זה נכון גם במריבות על מגרש חניה, גם במריבות במישור הפוליטי, וגם במריבות בין עמים. כאשר האויב אינו מסכן אותי אז ההתמודדות מולו תהיה בדרכי שלום. אבל כאשר הוא מתחיל לסכן אותי או לסכן אינטרסים

שלדעתי הם מספיק חשובים - אז פורצת מלחמה. באותה מידה כאשר נער מתבגר עושה שטויות, בדרך כלל יעבדו

איתו בדרכי נועם על מנת לשקם אותו. אבל כאשר הוא מתחיל לדקור ולסכן אחרים, ישליכו אותו לכלא. גם בסכסוכים בין עמים זה בדיוק כך, כאשר יש שני עמים שחשובה להם מאד אותה נקודה אסטרטגית - פורצת מלחמה. כמובן שכל צד (בדרך כלל) יעדיף להשיג את מטרתו בלא דם. אבל כאשר אין ברירה, כשהצד השני

מתגונן ומוכן לפגוע על מנת למנוע מהראשון להשיג את מטרתו, הצד הראשון לא יהסס להחזיר מלחמה ולהשלים את משימתו. ליהודים מאד מאד חשוב שתקום פה בארץ מדינה יהודית. אבל ישנם עוד שטוענים בעלות על הארץ הזאת, ולהם חשוב שהיהודים לא יהיו פה ולא ישלטו פה. המטרה של היהודים אינה להרוג אותם, היהודים גם לא שונאים אותם, פשוט האינטרסים של העם היהודי מצריכים שהם יעברו דירה. באופן תיאורטי גם לא אכפת לעם היהודי להשקיע המון המון כסף במשימה הזאת - העתקת הגויים מהארץ. רק שהגויים לא כל כך משתפים פעולה עם המשימה הזאת במצב כזה השאלה היחידה היא עד כמה האינטרסים שלנו בתור עם חשובים, או שאפשר להתפשר עליהם. בקיצור: האם זה באמת כל כך נחוץ שתהיה פה מדינה יהודית?

האינטרסים של העם היהודי פשוט מצריכים שהם יעברו דירה.

אם נחליט שבאמת חשוב לנו שתהיה פה מדינה יהודית, אין כל חולק על צדקת דרכנו במלחמה על מימוש זכויותינו. **לכן לפני** הכל צריך לומר: עם נורמלי שומר על עצמו ומשיב מנה אחת אפיים לתוקפים אותו, עם נורמלי גם אינו מבדיל בין אלו שתקפו אותו בפועל לבין תומכיהם, או מי שעדיין לא תקף אותו. וכל עם נורמלי גם מבין שיש כאלו שיכולים להשאר בארצו ויש כאלו שצריכים ללכת לחפש מקום אחר. זה נכון לגבי קפריסין זה נכון גם לגבי פקיסטן ובאותה מידה נכון גם כלפי ישראל.

לכל זה אין קשר לדיון על הגזענות.

אלו דברים שנכונים לכל סכסוך.

לכל זה אין קשר לדיון על הגזענות, אלו דברים נכונים לכל סכסוך בין אם הוא על רקע דתי, מסחרי או מדיני.

האמת היא שגם על פי ההגדרות הפילוסופיות המובהקות היהדות איננה גזענות. נכון, היהדות היא קבוצה די סגורה שמאד קשה להתקבל אליה, אבל קיימת ביהדות אפשרות להצטרף על ידי גיור. כמובן שהתנאי לכך הוא קבלה שלמה של היהדות – כלומר כל תרי"ג מצוות. עוד יותר מזה גם לגויים ישנה אפשרות להשאר לגור בארץ ישראל, במסגרת סטטוס של 'גר תושב' שכולל קיום כל שבע מצוות בני נח.

החידוש של היהדות הוא דווקא בזה שאי אפשר לצאת מקבוצה זו. יהודי גם אם ימיר את דתו הוא ישאר יהודי. או בלשון חז"ל: "אסא דקאי ביני חילפי – אסא שמיה, ואסא קרו ליה" – הדס גם אם הוא גדל בין הקוצים הוא נשאר הדס.

מכיוון שכך, השאלה הזאת איננה מוסרית או אנושית. השאלה היא רק עד כמה ה'אינטרסים' האלו חשובים

לנו. בשביל זה צריך להתבונן ולהבין מהי הנקודה היהודית הזאת שיש לנו – לכל אחד בפנים. הנקודה הזאת שעושה את כולנו יהודים – אחים ממש. ואז יהיה לנו הרבה יותר פשוט להבין מהו הייעוד שלנו כעם. ולמה כדי שנהיה 'אור לגויים' חשובה כל כך ההבדלה הזאת בין ישראל לעמים. וגם, למה רק לנו ה' נתן את הארץ הקדושה הזאת – ארץ זבת חלב ודבש.

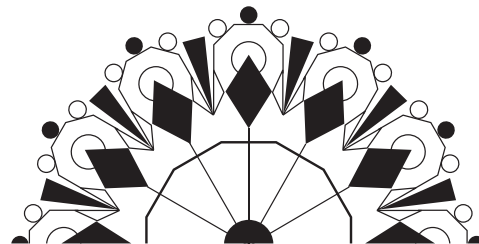
הכיוון של התשובה הוא שאם גם גוי יכול להיות טוב, כנראה שיהודי זה משהו אחר לגמרי, יותר טוב מהטוב שאנחנו מכירים. ואולי אפילו משהו שעוד לא יצא לנו לפגוש בכלל.

בתנ"ך יש ספר בשם ספר איוב. איוב היה "איש תם וישר ירא אלוהים וסר מרע". בעקבות ויכוח בין

אלוקים לשטן, השטן מקבל רשות למרר את חייו של איוב. רעי איוב ששומעים על הצרות שפוקדים את איוב באים לנחם את איוב הסובל, ומנסים לעורר אותו לעשות חשבון נפש עם עצמו ולחשוב במה הוא פגם שעל כך הוא נענש - שהרי ה' עושה משפט אמת, וודאי אלוקים לא עושה עוול לפגוע בחפים מפשע. איוב אינו מקבל את דבריהם והוא ממשיך לטעון לחפותו, ולדבוק בגרסתו שבמשך כל חייו התנהג בצדק ויושר ולא עשה רע לאדם בעולם.

כל אחד מכיר גויים טובים.

אז למה היהודים כל כך משוויצים???

פרק ג' - חסד לאומים חטאת

תלמיד טוב - הוא זה שלא קונה בקלות את כל מה שמאכילים אותו. אם לא נתעקש להבין מהו ההבדל - לא נוכל לשמור באמת על הזהות היהודית.

כמעט כל אחד מאיתנו מכיר גויים טובים, לפעמים - לא נעים לומר - הם הרבה יותר טובים מכל מיני יהודים אחרים. אז למה היהודים כל כך 'משוויצים'?

ואז קם אליהוא בן ברכאל -
צעיר החברים. ואומר לאיוב:
(תרגום חופשי) תסתכל על
השמים, הבט, תראה כמה

כמה אלוקים הוא רחוק.
כמה הוא גדול.
וכמה אנחנו קטנים.

הם גבוהים, וכמה אתה קטן לעומתם. 'אם חטאת מה
תפעל בו (ואם) רבו פשעיך מה תעשה לו. אם צדקת מה
תתן לו או מה מידך יקח' - תחשוב רק רגע כמה אלוקים
הוא רחוק, כמה הוא גדול וכמה אנחנו קטנים. **תהיה
ריאלי. תהיה הגיוני.** האם אפשר לחשוב שמה שאנחנו
עושים פה בעולם הזה בכלל 'מזיז' לו. למה זה דומה?
למי שיוצא למרוץ של אלפי קילומטרים והוא התקדם
בכמה עשרות מטרים, האם אפשר להגיד עליו שהוא
התקדם? האם אפשר להגיד שהוא יותר קרוב עכשיו
למטרה?

מה הוא אומר לו בעצם? אליהוא אומר לאיוב, זה לא
משנה, בכל הטוב שתעשה אתה לא מרשים בזה את
הקב"ה. לו יש את החשבונות שלו ועל פיהם הוא מנהל

את העולם. אין זה אומר שלא צריך להתנהג טוב - כל
אחד צריך לעשות את מירב המאמצים שלו כדי להיות הכי
טוב שאפשר, ויש על זה גם
שכר ועונש, אבל המטרה
היא איננה להיות קרוב
לאלוקים, או להתאחד עם
האלוקות. מחשבות אלו הם
מחשבות של עבודה זרה,
שמצמצמות ומקטינות את
האלוקים הגדול. **כל אחד צריך להיות טוב בשביל עצמו
ובשביל זולתו.**

כל חסד שהגויים עושים -
חטאת הוא.
שאינ עושים אלא
להתייהר
שנאמר: "חסד לאומים
חטאת".

בגמרא יש על זה משפט חריף. על הפסוק במשלי
"צדקה תרומם גוי וחסד לאומים חטאת". אומרים
החכמים בגמרא (בבא בתרא י, ב) 'כל חסד שעושים
עכו"ם (עובדי כוכבים ומזלות) - חטא הוא, שאין עושים
אלא להתייהר'. - איך אפשר בכלל לשמוע את זה? **איך**

ניתן לקבוע שגוי בכל פעם שהוא נותן צדקה זה אך ורק בשביל להתיישר?

בהערה מוסגרת צריך להוסיף, שכאשר כתוב בגמרא עכו"ם, אין הכוונה רק על גויים שעובדים עבודה זרה, במקור היה כתוב גויים, ורק בלחץ הצנזורה כתבו במקום 'גויים' - 'עכו"ם'.

הרעיון הוא שגוי - כל פעולה שהוא עושה היא במסגרת העולם הזה - הפלנטה שאנחנו חיים עליה. ככל שהוא יהיה טוב - זה לא מקרב אותו לאלוקים, ולכן תמיד כל הדברים הטובים שהוא עושה זה לעצמו, בסופו של דבר. בשביל שהוא יהיה טוב ובגלל שכאשר מתנהגים טוב אז חיים באופן יותר טוב ונעים. זה נקרא שהוא עושה להתיישר. לא אמרנו שזה רע. להפך!!! זוהי הדרגה הכי גבוהה שאליה ניתן להגיע במסגרת העולם הזה - שהוא עולם שהוא כל כך רחוק מאלוקים, עד כדי כך שמרגישים פה 'נפרדים' - כלומר שאנחנו מרגישים

כאילו אנחנו מנהלים את החיים שלנו בעצמנו ולא מצליחים להרגיש ביום-יום איך ה' מסובב פה את הכל. דווקא כאשר גוי חושב שהוא 'מזיז' לאלוקים בכך שהוא עושה פעולה טובה או רעה

חטאת זה מלשון להחטיא את המטרה

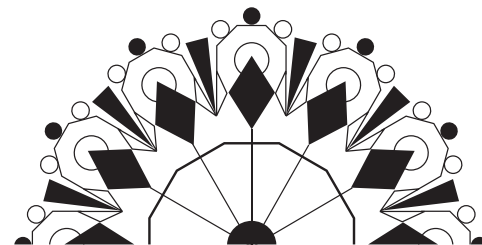
זה נקרא 'עבודה זרה'.

ובכל זאת. זה נקרא 'חטאת' - "חסד לאומים חטאת". חטאת זה מלשון להחטיא - להחטיא את המטרה. מכיוון שהפעולות של הצדק והמוסר לא מובילות את הגוי למטרה כל שהיא. אלא היא רק 'לְגַרְמִיָּהוּ' - לעצמו.

כמובן שכאשר כל אחד מתנהג טוב לעצמו - אין טוב ומוסר אוניברסלי, לכל אחד בעולם יש את קריטריוני המוסר והצדק שלו, לפי המציאות שבה הוא חי ולפי הסביבה שבה הוא גדל. המצב הזה של חוסר לכידות נגזר מכך שהעולם הוא 'נִפְרָד' - שלא כל כך מצליחים לראות פה את האחד שמאחד את כל מה שנמצא פה.

במצב כזה גם כאשר מקימים מדינה ומתאחדים מכל מיני סיבות אי אפשר להעמיד בראשה את המוסר והצדק, שהרי אין משהו או מישהו שכולם 'בטלים' אליו. אלא כל אחד ואחד מתנהג על פי הטוב הנראה לעיניו. **המדינה במקרה זה היא בסך הכל קובעת את גבולות הגזרה על מנת שיהיה קצת תיאום בין הערכים של כל האזרחים.** ומתחת למסגרת זו כל אחד מתנהג טוב - לעצמו.

המדינה בסך הכל קובעת את גבולות הגזרה של המוסר האישי.

פרק ד' -

אז מה זה יהודי

אז מה יכול להיות יותר טוב מאשר להיות טוב...

חכמי הקבלה מלמדים אותנו שהסיבה שבשבילה ברא ה' את העולם, זה הרצון שתהיה לו 'דירה' דווקא פה בתחתונים. - **דווקא בעולם כמו שלנו שנראה כל כך דבר בפני עצמו, שנראה שהוא מתנהל על פי חוקי טבע משלו. דווקא פה ה' רצה שתהיה לו דירה.**

איך יכול להיות שאלוקים שהוא כל כך אינסוף ישכון במקום כל כך מצומצם - בשביל זה יש את היהודים. ה' בחר ביהודים ונתן להם כח לפעול גם מעבר... בכל יהודי הוא נתן נשמה שהיא 'חלק אלוך ממעל ממש' ובזה הוא נתן לו כח להיות שייך לא רק לכללים של העולם הזה אלא גם למה שמעבר. זהו כח שמביא לנו יכולת להשתוקק ולהתבטל לאלוקים, לעצום עיניים ולהיות קשור לאלוקים למרות כל אלפי שנות האור המפרידות בינינו.

הקשר בין היהודים לאלוקים הוא כמו חבל.

איך הדבר הזה עובד? יש פסוק שמתאר את זה במילים "כי חלק ה' עמו, יעקב חבל נחלתו". **המשל לקשר בין היהודים לאלוקים הוא שזה כמו חבל.** כששני אנשים אוחזים בחבל משני קצותיו, גם אם יהיה מרחק מאד גדול ביניהם, בכל תנועה שאחד מהצדדים יעשה זה ישפיע גם על הצד השני. ככה זה ממש אצל היהודים,

כל פעולה שהם עושים היא ממש 'נוגעת' להשי"ת.

או במילים שלנו זה 'מזיז' לו, הוא ממש מתעניין במה שאנחנו עושים. ולכן כשיהודי מקיים תורה ומצוות הוא מסוגל לצאת

מהתחושה של הפירוד כאילו אין נוכחות של אלוקים פה בעולם, ולהיות באמת קשור וקרוב לאלוקים. זהו קשר של אהבה שעושה אותנו קרובים למרות כל המרחק ואלפי שנות האור. ככה בעצם היהודים הם החבל של העולם לאלוקים.

בספר התניא כתוב חידוש יותר גדול, כתוב שם שבגלל הכוח הזה של הנשמה שירדה מלמעלה, יהודי יכול לעשות גם את הפעולות שנובעות בדרך כלל ממוסר טבעי, שיהיו רק בשביל ה', כך שזה לא יהיה רק ל'גרמייהו' - לעצמו. אלא שממש יהיה אכפת לאלוקים מזה שאתה עוזר לזקנה לחצות את הכביש. בגלל

כל פעולה שהיהודים עושים 'נוגעת' לקב"ה. או במילים שלנו: זה 'מזיז' לו.

שבאופן כללי יהודי חי את החיים שלו לא רק על מנת להיות טוב. אלא גם ובעיקר בשביל להראות איך אלוקים מתגלה פה. בתחתונים.

המשימה הגדולה של היהודים היא לא רק לעשות טוב, אלא להצליח לקשר את העולם לאלוקים. זה אמנם לא משהו רציונאלי אבל הוא מאד מורגש. זה פלא גדול,

בחירה מיוחדת, בעיקר כי בעיניים של העולם הזה לא כל כך מצליחים להבין איך אפשר להיות פה ולהשאר

זה סודות של אהבה, מי שהוא לא חלק מהאהבה. לא יבין לעולם.

אינסופי. איך בן אדם יוכל לפעול פה וזה 'יזיז' שם לאלוקים הגדול והקדוש כל כך. זה סודות של אהבה - מי שהוא לא חלק מהאהבה לא יוכל להבין את זה לעולם.

ועוד דבר. משל, למלך שנכנס לעיר עם כל הפמליא שלו והיו איתו דוכסים, שרים ויועצים, והיו גדולי העיר יושבים

באמצע העיר. אחד מבני העיר אמר 'אני בוחר להזמין אלי את היועצים'. אחד אמר 'אני בוחר בדוכסים שיבואו לבית שלי', והיה שם פקח אחד שאמר 'אני לוקח את המלך לבית שלי, שכולם מתחלפים והוא אינו מתחלף'.

כך ישראל אין עובדים אלא להקב"ה שנאמר 'חלקי ה' אמרה נפשי'. (מדרש רבה איכה).

אם אנחנו מאמינים בזה, מאד מובן למה לא שייך שיהיו פה גויים בארץ.

ובנמשל, רק היהודים מבינים את זה שאם ה' החליט לברוא עולם כל כך מגושם ורחוק מלהיות אלוקי. כנראה שהוא מאמין בנו שנהיה מסוגלים לעשות לו פה דירה. שנוכל לארח אותו כראוי.

כשאומרים לעשות לו פה דירה. זה כמו פה - איך שחיים פה, וזה כולל גם עם ומדינה. כאשר יש הרבה אנשים שכולם קשורים לאותו דבר. אז הם יכולים להתאגד מסביבו וגם להקים שלטון שיהיה קשור אליו.

אמנם זה לא פשוט להאמין שיש סיכוי להקים ממלכה שתהיה ממלכה של צדיקים, שמלבד שאיפות הטוב גם נצליח להתנתק מהדמיון שהעולם הזה הוא כל כך יציב והכרחי. אבל אם אנחנו מאמינים בזה, מאד מובן למה לא מתאים שיהיו פה גויים בארץ. כי הם פשוט לא קשורים. (תרתי משמע).

אותו החידוש המופלא - הדבר הזה שה' נתן כח לכל יהודי יחיד לפרוץ את הגבולות של עצמו, ושכל מה שהוא עושה פה ישפיע גם למעלה, נכון גם על כל היהודים כולם כאשר הם ביחד. ישנה רק ממלכה אחת בעולם שמסוגלת להזמין את המלך בעצמו להתארח אצלה בבית. הממלכה הזאת היא הממלכה שעוד תקום לנו - מלכות ישראל.

פרק ה' -

לא יכול להפרד מה'

אבל לא כל היהודים הם ככה. לא כולם קשורים ובטלים לה' ושומרים תורה ומצוות. אז מדוע גם יהודי שהוא אינו שומר תורה ומצוות נשאר עדיין יהודי.

בפרשת ניצבים, קצת לפני הכניסה לארץ ישראל משה מזהיר את עם ישראל, ממש בשעת כריתת הברית שממנה והלאה כל יהודי - ישאר יהודי לנצח. משה אומר אז לעם ישראל: תדעו לכם, אולי יש ביניכם איזה 'שוקר' פוקר ראש וְלַעֲנָה'. אולי יש איזה מישהו שמסתכל על

הגויים ואומר הנה הם חיים בעולם הזה והם נפרדים מה', אין להם עול של תורה ומצוות, ובכל זאת הם חיים טוב. כי אפילו לה' לא מפריע כל כך לתת להם שָׁפֶע - שיוכלו לחיות פה, שיהיה להם מזון, כי ממש לא אכפת לאלוקים מה הם עושים ואיך הם מתנהגים. אז יכול להיות שגם בינינו יש מישהו שרוצה לבחור להיות כמו גוי, לחיות ככה בעולם מנותק מה'. משה אומר להם תדעו לכם אם יש פה אחד כזה "לא יאבה ה' סלוח לו".

כל יהודי שייך לקבוצה של
אלו שמעניינים את ה'.
לטוב או לרע...

יהודי אינו יכול לחיות כמו גוי, הוא תמיד קשור בחבל האינסופי ותמיד תמיד הוא לא יוכל להפרד מה'. אם הוא ימשוך למטה, כלומר שהוא יחליט לחיות כמו בהמה - כל החבל נמשך איתו, למטה עד שהשכינה בעצמה יוצאת ביחד איתו לגלות. כל יהודי הוא שייך לאלו ש'מעניינים' את ה' - לטוב ולרע.

ובכל זאת בספר התניא מגלה שישנה נקודה שבה כל היהודים שווים שניכרת גם כלפי חוץ. הנקודה הכי פנימית שבה מגלה כל יהודי שהוא מאלו שבחרו במלך בעצמו. בספר 'התניא' כתוב שכל יהודי אפילו אם הוא מכושעי ישראל, מהעבריינים הכי גדולים, אם יעמידו אותו בניסיון שמחייבים אותו להגיד שהוא כופר בה', שאין אלוקים, או שאנחנו הורגים אותך - כולם בלי יוצא מן הכלל ימסרו את הנפש ויהיו מוכנים למות. מכיוון שכל יהודי לא רוצה ולא יכול להיות נפרד מה'. ההסבר לכך הוא מפני שאור ה' שמלוּבש - שנמצא בפנים - אצל כל יהודי, הוא למעלה מהזמן והמקום שהרי הוא חוצה את כל הגבולות והמרחקים שבינינו לבין אלוקים. לכן זה כח שהוא למעלה מהמחיצות הרגילות.

במקומות אחרים מבואר שבאמת אם נצליח להסביר ליהודי שבכל פעם שהוא עושה רע, בכל פעם שהוא עובר על אחת מהמצוות של התורה, אז למרות שהוא נשאר קשור בחבל, הוא מתנתק ממש מה' וזה מפריד

אותו מהמלך, - הוא מיד לא יעשה אף עברה. את התהליך הזה עשה הנביא אליהו במעמד המפורסם בהר הכרמל.

הוא הצליח להסביר לכלל העם שהמצב שבו פוסחים על שתי הסעיפים ולפעמים עובדים את ה' ולפעמים את הבעל - סוג של עבודה זרה שהיה בימיהם - זה בעצם

ברגע שהם הבינו את זה.

מיד כולם צעקו:

ה' הוא האלוקים!!!

ה' הוא האלוקים!!!

אומר שהם החליטו לבחור בבעל, מכיוון שלבחור בה' פרושו להיות קשור אליו ורק אליו. ואז ברגע שכולם הבינו את זה שלהיות חצי-חצי זה אומר להתנתק מה'. מיד צעקו כולם: ה' הוא האלוקים. ה' הוא האלוקים.

האם זה נכון ב%100? צריך לבדוק... אבל אפשר להגיד שכולם היום מודים שזוהי תופעה מופלאה שרואים גם על היהודים הכי הכי רחוקים מקיום התורה והמצוות, שלכל אחד מהם יש נקודה שבה הם רוצים להשאר

קשורים איך שהוא לעם היהודי ולבטא את יהדותם לפחות במשהו קטן.

הטבע הזה של היהודי - לא להפרד מה' - זוהי הנקודה הבסיסית שמאחדת את כל היהודים כולם. וגם מבדילה בין כל יהודי לכל גוי. יהודי לעולם לא יכול להפרד מה', אבל גוי גם אם הוא יהיה הכי הכי צדיק בעולם - זה הכל בתוך המסגרת של העולם, זה בכלל לא עושה אותו קרוב לאלוקים והוא נשאר רחוק נפרד ולבד.

הצדיקים גילו לנו שהיציאה מהגלות היא דווקא על ידי חשיפת הנקודה היהודית הזאת - שאנחנו מסוגלים למסור את נפשנו על קידוש ה' בטבעיות. **בארץ ישראל שהיא המקום הכי טבעי של היהודי, נְחֻשָּׁף הטבע היהודי הזה - שכל יהודי אינו יכול ואינו רוצה להפרד מהשם יתברך.** ככל שאנחנו זוכים יותר להיזבק בקדושת הארץ, הנקודה הזאת - שמבדילה בין יהודי לגוי - הופכת להיות מרכז עבודת ה', עד כדי כך שכתוב

שבימות המשיח מצוות קידוש ה' תהיה מצווה תמידית.

כלומר שבכל רגע ורגע נמסור את הנפש לה' אז כשנזכה לזה תתגלה כל עבודת ה' כדבר הכי טבעי

לכן יש גם קשר הדוק בין ארץ ישראל לבין הזהות היהודית.

לנפש היהודי וממש נגלה איך הטבע היהודי ממש זורם בקיום התורה והמצוות.

לכן גם יש קשר הדוק בין ארץ ישראל לבין הזהות היהודית. מכיוון שעל ידי שתיהן באה הגאולה של הנפש. שנזכה להגיע אליה כאשר גם בלי התאמצות שכלית, ובלי המון מאבק ומלחמה עם עצמנו, נוכל לעשות את רצון ה' באופן טבעי, מכח ההתעצמות עם הנקודה היהודית שבתוכנו.

הוא הסביר להם שכל הילדים היהודיים כשהם נבחרים הם מתנענעים בזמן הלימוד, אבל ילד זה כשהוא נכנס ודיבר הוא עמד דום, וכשראיתי את זה מיד ידעתי שילד זה אינו יהודי.

הנשמה של היהודי היא כמו נר. 'נר ה' נשמת אדם'. לאש ישנה תכונה שהיא שואפת תמיד למעלה, תכונה זו גורמת לה לפעמים דווקא להיכבות

כל הילדים היהודיים
כאשר הם נבחרים הם
מתנענעים בשעת
הלימוד.

אבל למרות זה לעולם לא תראו אש ששורדת למטה. "כך נשמת האדם חִפְּצָה וְחִשְׁקָה בטבעה להפרד ולצאת מן הגוף ולהדבק בשרשה לה", הגם שתהיה אין ואפס ולא ישאר ממנה מאומה" (ספר התניא בפרק יט). גם הנר אינו עומד במקום, הלהבה היא תמיד מרצדת למעלה ולמטה, ואף פעם לא עומדת במקום. כל התנועה

פרק ו' - כמו נר

איך אוספים את כל הנרות היהודים האלו לאש אחת גדולה?

מסופר על אחד מהצדיקים, שפעם אחת רצו המתנגדים שלו לנסות אותו, או אולי להכשיל אותו, אותו צדיק היה נוהג תמיד לבחון את הילדים הקטנים על מה שהם למדו בתלמוד תורה, ואז הם לקחו ילד גוי, לימדו אותו את החומר והכניסו אותו למבחן, איך שהילד הגוי מתחיל לשון, הצדיק אומר: 'תוציאו מפה את הילד הגוי'. כולם התפלאו איך הצדיק הצליח להבחין שהילד הוא גוי, ואז

היא מחמת התשוקה והנסיגות החוזרים ונשנים של הלהבה לעלות למעלה.

כל עוד הוא מתנענע למעלה ולמטה זה סימן של יהודי. הנר שבכל יהודי מושך אותו תמיד אל מעבר לגבולות, התכונה של היהודי היא תמיד לפרוץ את המגבלות הטבעיות ולהתבטל לה'.

לא פשוט. אולי אפילו בלתי אפשרי, בשבילנו, להבחין בעינים גשמיות בהבדל בין יהודי לגוי. ובכל זאת, כאשר מאמינים שישנם צדיקים שהם כן מסוגלים להריח

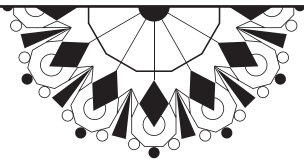
ישנם צדיקים שהם כן מסוגלים להריח ולחוש את הנר שבכל יהודי...

ולחוש את הנר שבכל יהודי, זה נותן כח להתקדם בבירור הזה. כל מה שכתוב פה זוהי רק טעימה ופתיחת כיוון להבין שההבדל בין יהודי לגוי אינו שהגוי הוא פחות, אלא שיהודי הוא משהו אחר. שיהודי בכלל אינו שייך לצמצום ולחושך של העולם הזה **כי כל יהודי הוא בעצם נר!**

כאשר נצליח לחשוף את הנקודה היהודית שבנו ושיהיה אפשר להבחין בה בקלות. אולי זאת כבר תהיה הגאולה???

הסוד של מצוות אהבת ישראל הוא להצליח להתקלף ולחשוף את הרובד שבו כולנו - כל היהודים, רוצים וחפצים בדיוק את אותו דבר - להיות קרובים לה' ולא להפרד ממנו אפילו לרגע אחד. ואז - הרובד הזה יאיר לנו כל פינה בחיים, בכל עסק או מסחר שעושים עם יהודים, בכל מפגש או טיפול ביהודי, ניתן לעצום עיניים לרגע ולהיזכר בכך ששנינו שייכים בכלל למה שהוא מעבר לצרכי הקיום שלנו. ניתן לחשוב אך לרגע איך אלוקים שהוא כה אינסופי וקדוש ממש מתעניין בְּאִיךְ מתנהלים עסקי המסחר החינוך והבריאות שלנו. - **איזה עולם שונה זה להיות בקשר עם יהודים!!!**

הרי בשבילנו, כל עסקי העולם הזה הם רק תפאורה בשביל לעשות למלך בעצמו דירה בתחתונים. מה שאף

“וצריך לחזק את עצמו שיבוא לשמחה

בכל מה דאפשר

ולהשתדל לבקש למצוא בעצמו נקודות

טובות כדי לבוא לשמחה

ועל כל פנים יש לו לשמוח במה שזכה

להיות מזרע ישראל

שלא עשהו גוי

וזאת השמחה היא בודאי שמחה נפלאה

בלי שום שיעור”

(ר' נחמן מברסלב)

אחד אחר שהוא אינו יהודי אינו מסוגל. כמובן שלשתך בעסק שלנו מישהו שבכלל לא מבין בזה, זה ממש ממש לא שייך!!! גם אם זה יקדם לנו את העסק הקטן, אבל זה הרי יהרוס לנו את העסק הגדול שכולנו שותפים בו – לבנות פה דירה שהיא תהיה ראויה למלך בעצמו.

כל עוד יש פה גויים שמעורבים לנו בחיים, שהם חלק מהחברה ומהחיים, אנחנו בכלל לא מצליחים להתקדם לייעוד. ולכן הגויים שבארץ כל כך מעכבים את החלום של בניין בית המקדש, השראת השכינה ומלכות שהיא שייכת רק לה’.

עכשיו רק צריך להחליט עד כמה החלום הזה, וה’אינטרס’ הזה מספיק חשוב לנו, או שעדיף להתפשר עליו ולהישאר כאן כמו כל הגויים, במסגרת העולם הזה...

יום אחד נצטרך להכריע בשאלה היהודית - ערבית.
השאלה שאינה יורדת לנו מעל השולחן.

יום אחד נצטרך להכריע - כנראה בקרוב-
האם אנו מעדיפים מדינה יהודית או מדינה דמוקרטית.

אפשר לראות בזה כבעיה, הרובצת לפתחנו.
בעיה שעדיף כמה שיותר לדחות את העיסוק שבה.

אבל אפשר לראות בשאלה הזאת את שאלת הייעוד שלנו
את הפתח למקום מאד מאד טוב. חלום מאד גדול.

השער לגאולה שלמה. של מלכות ישראל.
מלכות שתהיה אור לגויים באמת.

חלום ששוה את כל המלחמות ואת כל האבדות.

אז מיהו יהודי???

